

paa at blive Overpostbud. Nej, det er saaledes, at naar der bliver en Plads ledig ved Pengebrevombæringen o. s. v., skal den, der faar Pladsen, have den højere Løn, som følger af at blive Overpostbud.

Den ærede Ordfører kom dernæst i Forbindelse med dette Spørgsmaal ind paa en længere Omtale af Spørgsmaalet om Forandringer i de gældende Lønningslove ved Bestemmelser paa Finansloven og gjorde navnlig der opmærksom paa Spørgsmaalet om de 22 Postpakmestre, hvor Flertallet har stillet Forslag om at nægte den til disse 22 Postpakmestre foreslaaede Lønningsforhøjelse. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at det foreslaaede var mod Lønningsloven. Det er rigtigt, det erkender jeg, og det er netop derfor, der her er stillet Forslag. Hvis Lønningsforhøjelsen havde været berettiget ifølge Lønningsloven, skulde de paagældende jo have haft dette Tillæg. Men saa sagde den ærede Ordfører, at saa vidt ham bekendt var der ikke her, som af mig forudsat under Konferencen i Udvalget, foregaaet en Forglemmelse. Det mener jeg imidlertid fremdeles; den Gang man lavede Lønningslovene, har man ikke været klar derover. Men den ærede Ordfører mener at vide, at man saa meget mere havde været klar over dette Forhold, som de paagældende Postpakmestre, der den Gang ikke vare 22, men flere, endog havde henvendt sig til Lønningsudvalget — jeg forstod, at det var det af Rigsdagen nedsatte Udvalg —, men de havde faaet det Svar af Udvalget: Nej, vi ville ikke gaa med til, at den Tid, de paagældende have gjort Tjeneste i Postvæsenet som Postbude, regnes med. Forholdet er, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) oplyste, og som jeg ikke behøver at gentage, kortelig dette, at hvis de have været privat antagne Postbude eller Landpostbude, regnes den Tid med ved Beregningen af deres Løn og Anciennetet som Postpakmestre, men hvis de have været Postbude, regnes den Tid ikke med. Det skulde have ligget klart for Lønningsudvalget og bestemt Rigsdagens Stilling. Hvis jeg havde været bekendt med dette, vilde det ikke være faldet mig ind at foreslaa noget som helst paa Finansloven i saa Henseende. Saa mange Aar har jeg dog været Rigsdagsmand, at jeg ved, at det ikke vilde være passende, naar først Rigsdagen ved et Udvalg har sagt et bestemt Nej til noget, da et Par Aar efter at forlange det nægtede paa Finansloven. Men indtil videre vil jeg alligevel gaa ud

fra, at hvis der er blevet sagt Nej af Lønningsudvalget, er det, fordi man ikke har været rigtig klar over, hvad det drejede sig om, og det har jeg ment, at der var Grund til at rette paa, og derfor er Forslaget kommet paa Finansloven. Jeg har maaske Lov til efter de Udtalelser, der ere faldne ogsaa fra et andet Medlem af Flertallet, at haabe paa, at der paa ny vil blive Lejlighed til at drøfte denne Sag med Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling, og saa kan jeg med noget større Sindsro se paa, om Flertallet i Finansudvalget ogsaa skulde faa Flertal her i Salen, da Sagen maaske ikke derved er helt afgjort.

De øvrige Bemærkninger, som den ærede Ordfører kom ind paa med Hensyn til, hvilke Lønningssatser der skulde gælde, enten a., b., c. eller d., de 4 Lønningssatser, vi have, efter som det er København og Frederiksberg, de større Byer, de mindre Byer eller Landet, er der formentlig ikke Grund for mig til at komme ind paa, saa meget mindre som dette Forhold i Virkeligheden mere hører ind under Finansministeriet. Der er ikke stillet noget Ændringsforslag vedrørende Hellerup, som var det Spørgsmaal, der gav Anledning til en længere Forhandling ved Finanslovens første Behandling, og jeg gaar ud fra, at Finansudvalget derved har erkendt Nødvendigheden af, at man stiller Postbudene for Hellerup paa samme Maade som Jernbanefunktionærerne for Hellerup og lønner dem efter samme Sats. Og det er jeg tilfreds med. Jeg tror ogsaa, at det vilde være ret uheldigt at tage et andet Standpunkt, vel at mærke, naar man fastholder den Forklaring, som jeg synes er den eneste, der kan fastholdes, at det er den Plads, hvor det paagældende Kontor, in casu Jernbanestationen, ligger, der er afgørende, og ikke, om den paagældende bor samme steds eller lidt udenfor Grænsen. Det vilde ellers medføre, at Landpostbudene — der findes ogsaa for Landpostbudenes Vedkommende forskellige Lønningssatser — vilde faa en forskellig Løn, naar den ene boede indenfor Købstaden og den anden lidt udenfor samme, trods det, at de udgaa fra samme Kontor. Jeg tror, at man har baaret sig rigtigt ad hidtil under Trafikministeriet i Jernbaneetaten, men saa fører Konsekvensen til, at man overfor dem, som have Tjeneste paa samme Kontor, selv om dette ligger paa den anden Side af Skellet eller med Halvdelen paa den ene Side og Halvdelen paa den anden, maa tage samme Standpunkt. Jeg glæder